

„der Betreffende Beruf” użyte odpowiednio w wersjach językowych angielskiej, francuskiej i niemieckiej dyrektywy) oraz c) działalność zawodowa, o której mowa była wykonywana zgodnie z prawem, to znaczy z poszanowaniem terminów i warunków mających znaczenie przepisów państwa członkowskiego, w którym miała miejsce, tak aby wykluczyć wzięcie pod uwagę doświadczenia związanego z zawodem, o który chodzi, które zdobyte zostało w przyjmującym państwie członkowskim przed uwzględnieniem wniosku, w sytuacji gdy zawód ten nie może być zgodnie z prawem wykonywany w przyjmującym państwie członkowskim przed uwzględnieniem wniosku (oczywiście z zastrzeżeniem stosowania art. 5 dyrektywy, który zezwala — w przypadku odbycia kształcenia zawodowego, które nie miało miejsca w państwie członkowskim pochodzenia — na wykonywanie zawodu w przyjmującym państwie członkowskim na określonych warunkach i pod nadzorem osoby posiadającej uprawnienia do jego wykonywania)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulis Epikrateias (Grecja) w dniu 28 października 2009 r. — Ioannis Giorgios Askoxylakis przeciwko Ypourgos Ethnikis Padeias kai Thriskevmaton (ministrowi edukacji powszechnej i wyznań religijnych)

(Sprawa C-426/09)

(2010/C 24/39)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulis Epikrateias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ioannis Giorgios Askoxylakis

Strona pozwana: Ypourgos Ethnikis Padeias kai Thriskevmaton (minister edukacji powszechnej i wyznań religijnych)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zawarte w art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 89/48/EWG w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego, trwających co najmniej trzy lata (Dz. U. L 19) w wersji obowiązującej po wprowadzeniu do niej zmian przez art. 1 ust. 3 dyrektywy 2001/19/WE (Dz. U. L 206) i przed jej uchycieniem przez art. 62 dyrektywy 2005/36 (Dz. U. L 255) pojęcie „doświadczenia zawodowego” odpowiada pojęciu „doświadczenia zawodowego”, którego definicja zawarta jest w art. 1 lit. e) dyrektywy i może oznaczać doświadczenie, które spełnia łącznie następujące cechy: a) zostało zdobyte przez osobę zainteresowaną po uzyskaniu przez nią dyplomu gwarantującego jej dostęp do określonego zawodu regulowanego w państwie członkowskim pochodzenia; b) zostało zdobyte poprzez wykonywanie zawodu, do którego odnosi się wniosek złożony na podstawie dyrektywy 89/48/EWG (zob. pojęcia „the profession concerned”, „la profession concernée” i „der Betreffende Beruf” użyte odpowiednio w wersjach językowych angielskiej, francuskiej i niemieckiej dyrektywy) oraz c) działalność zawodowa, o której mowa

była wykonywana zgodnie z prawem, to znaczy z poszanowaniem terminów i warunków mających znaczenie przepisów państwa członkowskiego, w którym miała miejsce, tak aby wykluczyć wzięcie pod uwagę doświadczenia związanego z zawodem, o który chodzi, które zdobyte zostało w przyjmującym państwie członkowskim przed uwzględnieniem wniosku, w sytuacji gdy zawód ten nie może być zgodnie z prawem wykonywany w przyjmującym państwie członkowskim przed uwzględnieniem wniosku (oczywiście z zastrzeżeniem stosowania art. 5 dyrektywy, który zezwala — w przypadku odbycia kształcenia zawodowego, które nie miało miejsca w państwie członkowskim pochodzenia — na wykonywanie zawodu w przyjmującym państwie członkowskim na określonych warunkach i pod nadzorem osoby posiadającej uprawnienia do jego wykonywania)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 29 października 2009 r. — Union Syndicale „Solidaires Isère” przeciwko Premier ministre, Ministre du travail, des relations sociales, de la famille, de la solidarité et de la ville, Ministre de la santé et des sports

(Sprawa C-428/09)

(2010/C 24/40)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Union Syndicale „Solidaires Isère”

Strona pozwana: Premier ministre, Ministre du travail, des relations sociales, de la famille, de la solidarité et de la ville, Ministre de la santé et des sports

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywa z dnia 4 listopada 2003 r. ⁽¹⁾ znajduje zastosowanie do osób wykonujących pracę o charakterze okazjonalnym lub sezonowym, w wymiarze nie większym niż osiemdziesiąt dni roboczych rocznie, w placówkach organizujących zajęcia wakacyjne i rekreacyjne?
- 2) W razie udzielenia na powyższe pytanie odpowiedzi twierdzącej:
 - a) czy biorąc pod uwagę cel tej dyrektywy, którym jest, zgodnie z jej art. 1, ustalenie minimalnych wymagań w zakresie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w odniesieniu do organizacji czasu pracy, art. 17 należy interpretować w ten sposób, że pozwala on:
 - bądź to uznać, na mocy ust. 1, okazjonalną i sezonową działalność osób, które zawarły umowę uczestnictwa w działalności wychowawczej, za należąca do tych rodzajów działalności, w przypadku których „uwzględniając szczególną charakterystykę danych działań, wymiar czasu pracy nie jest mierzony i/lub nieokreślony z góry lub może być określony przez samych pracowników”,

— bądź to traktować taką działalność, na mocy ust. 3 lit. b), jako „działania w zakresie bezpieczeństwa oraz nadzoru, wymagających stałej obecności w celu ochrony mienia oraz osób”?

b) czy w tym ostatnim wypadku należy uznać, że warunki określone w ust. 2, w postaci „równoważnych okresów wyrównawczego odpoczynku” lub „właściwej ochrony” przyznanej „zainteresowanym pracownikom”, mogą być spełnione przez wprowadzenie przepisu ograniczającego zatrudnienie osób, które zawarły wskazane umowy, do osiemdziesięciu dni roboczych rocznie w placówkach organizujących zajęcia wakacyjne i rekreacyjne?

(¹) Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2004 r., dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 299, s. 9).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Halle (Niemcy) w dniu 30 października 2009 r. — Günter Fuß przeciwko miastu Halle (Saale)

(Sprawa C-429/09)

(2010/C 24/41)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Halle

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca Günter Fuß

Strona pozwana: miasto Halle (Saale)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy na podstawie dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (¹) (zwanej dalej: „dyrektywą 2003/88/WE”) powstają roszczenia wtórne, jeśli pracodawca (podmiot prawa publicznego zatrudniający urzędników) ustalił czas pracy, który przekracza granicę określoną w art. 6 lit. b) tej dyrektywy?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej, czy dane roszczenie powstaje wyłącznie z powodu naruszenia dyrektywy 2003/88/WE, czy też prawo wspólnotowe statuuje dalej idące wymogi w zakresie powstania tego roszczenia, jak na przykład wystąpienie do podmiotu prawa publicznego zatrudniającego urzędników z żądaniem skrócenia czasu pracy lub wina przy ustalaniu czasu pracy?

3) Gdyby roszczenie wtórne miało rzeczywiście powstać, nasuwa się pytanie, czy dotyczy ono rekompensaty w postaci czasu wolnego lub odszkodowania finansowego i jakie wymogi prawo wspólnotowe przewiduje w odniesieniu do obliczenia wysokości tej rekompensaty?

4) Czy okresy rozliczeniowe określone w art. 16 lit. b) lub art. 19 akapit drugi dyrektywy 2003/88/WE mają bezpośrednie zastosowanie w przypadku, takim jak w niniejszej sprawie, w którym prawo krajowe ustala jedynie czas pracy, który przekracza maksymalny wymiar czasu pracy określony w art. 6 lit. b) dyrektywy 2003/88/WE, nie przewidując rekompensaty? W razie stwierdzenia bezpośredniego zastosowania [tych okresów] nasuwa się pytanie, czy i jeśli tak, to w jaki sposób w danym przypadku należy dokonać przyznania rekompensaty, jeśli podmiot prawa publicznego zatrudniający urzędników nie przyzna rekompensaty do momentu upływu okresu rozliczeniowego?

5) Jak należy odpowiedzieć na pytania pierwsze do czwartego pod rządami dyrektywy Rady 93/104/WE z dnia 23 listopada 1993 r. (²)?

(¹) Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 299, s. 9)

(²) Dyrektywa Rady 93/104/WE z dnia 23 listopada 1993 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz. U. L 307, s. 18)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden w dniu 2 listopada 2009 r. — Euro Tyre Holding BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-430/09)

(2010/C 24/42)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony postępowania przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Euro Tyre Holding BV

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Pytanie prejudycjalne

W jaki sposób w świetle art. 28c część A zdanie wprowadzające i lit. a) szóstej dyrektywy (¹) w związku z art. 8 ust. 1 lit. a) i b), art. 28a ust. 1 lit. a) akapit pierwszy i art. 28b część A lit. a) ust. 1 szóstej dyrektywy, w przypadku, gdy w odniesieniu do tych samych towarów pomiędzy podatnikami, którzy działali w takim charakterze, zrealizowane zostały dwie następujące po sobie dostawy, w przypadku których chodzi o tylko jedną wewnątrzwspólnotową wysyłkę lub pojedynczy wewnątrzwspólnotowy transport, należy ustalić, której dostawie należy